

1. И услышали Сафатия, сын Матфана, и Годолия, сын Пасхора, и Юхал, сын Селемии, и Пасхор, сын Малхии, слова, которые Иеремия произнес ко всему народу, говоря:

УПО: І почув Шефатія, син Маттанів, і Гедалія, син Пашхурів, і Юхал, син Шелемеїн, і Пашхур, син Малкійїн, ті слова, що Єремія говорив до всього народу, кажучи:

KJV: Then Shephatiah the son of Mattan, and Gedaliah the son of Pashur, and Jucal the son of Shelemiah, and Pashur the son of Malchiah, heard the words that Jeremiah had spoken unto all the people, saying,

2. так говорит Господь: кто останется в этом городе, умрет от меча, голода и моровой язвы; а кто выйдет к Халдеям, будет жив, и душа его будет ему вместо добычи, и он останется жив.

УПО: Так говорить Господь: Хто сидітиме в цьому місті, той помре від меча, голоду та від моровиці, а хто вийде до халдеїв, той буде жити, і стане йому душа його за здобич, і він житиме!

KJV: Thus saith the LORD, He that remaineth in this city shall die by the sword, by the famine, and by the pestilence: but he that goeth forth to the Chaldeans shall live; for he shall have his life for a prey, and shall live.

3. Так говорит Господь: непременно предан будет город сей в руки войска царя Вавилонского, и он возьмет его.

УПО: Так говорить Господь: Напевно буде дане це місто в руку війська вавилонського царя, і він здобуде його!

KJV: Thus saith the LORD, This city shall surely be given into the hand of the king of Babylon's army, which shall take it.

4. Тогда князья сказали царю: да будет этот человек предан смерти, потому что он ослабляет руки воинов, которые остаются в этом городе, и руки всего народа, говоря к ним такие слова; ибо этот человек не благоденствия желает народу сему, а бедствия.

УПО: І сказали зверхники до царя: Нехай же уб'ють цього чоловіка, бо він ослаблює руки вояків, позоставилих у цьому місті, та руки всього народу, говорячи їм слова, як оці. Бо цей чоловік не шукає для цього народу добра, а тільки зла!...

KJV: Therefore the princes said unto the king, We beseech thee, let this man be put to death: for thus he weakeneth the hands of the men of war that remain in this city, and the hands of all the people, in speaking such words unto them: for this man seeketh not the welfare of this people, but the hurt.

5. И сказал царь Седекия: вот, он в ваших руках, потому что царь ничего не может делать вопреки вам.

УПО: І сказав цар Седекія: Ось він у ваших руках, бо цар нічого не вдіє супроти вас.

KJV: Then Zedekiah the king said, Behold, he is in your hand: for the king is not he that can do any thing against you.

6. Тогда взяли Иеремию и бросили его в яму Малхии, сына царя, которая была во дворе стражи, и опустили Иеремию на веревках; в яме той не было воды, а только грязь, и погрузился Иеремиа в грязь.

УПО: І взяли Єремію та й кинули його до ями Малкійї, царєвого сина, що в підвір'ї в'язниці, і спустили Єремію шнурами. А в ямі була не вода, а тільки багно, і загруз Єремія в багні!

KJV: Then took they Jeremiah, and cast him into the dungeon of Malchiah the son of Hammelech, that was in the court of the prison: and they let down Jeremiah with cords. And in the dungeon there was no water, but mire: so Jeremiah sunk in the mire.

7. И услышал Авдемелех Ефиоплянин, один из евнухов, находившихся в царском доме, что Иеремию посадили в яму; а царь сидел тогда у ворот Вениаминовых.

УПО: І почув мурин Евед-Мелєх, євнєх, який був у царському домі, що Єремію кинули до ями, а цар сидів у Веніяминовій брамі.

KJV: Now when Ebedmelech the Ethiopian, one of the eunuchs which was in the king's house, heard that they had put Jeremiah in the dungeon; the king then sitting in the gate of Benjamin;

8. И вышел Авдемелех из дома царского и сказал царю:

УПО: І вийшов Евед-Мелєх з царського дому, та й сказав царєві, говорячи:

KJV: Ebedmelech went forth out of the king's house, and spake to the king saying,

9. государь мой царь! худо сделали эти люди, так поступив с Иеремиею пророком, которого бросили в яму; он умрет там от голода, потому что нет более хлеба в городе.

УПО: Панє мій царю, ці люди вчинили зло в усьому, що зробили пророкові Єремії, якого кинули до ями, і помре він на своєму місці через голод, бо в місті нема вже хліба...

KJV: My lord the king, these men have done evil in all that they have done to Jeremiah the prophet, whom they have cast into the dungeon; and he is like to die for hunger in the place where he is: for there is no more bread in the city.

10. Царь дал приказание Авдемелеху Ефиоплянину, сказав: возьми с собою отсюда

тридцать человек и вытащи Иеремию пророка из ямы, доколе он не умер.

УПО: І наказав цар муринові Евед-Мелехові, говорячи: Візьми з собою звідси трое люда, і витягнеш пророка Єремію з ями, поки він ще не вмер!

KJV: Then the king commanded Ebedmelech the Ethiopian, saying, Take from hence thirty men with thee, and take up Jeremiah the prophet out of the dungeon, before he die.

11. Авдемелех взял людей с собою и вошел в дом царский под кладовую, и взял оттуда старых негодных тряпок и старых негодных лоскутьев и опустил их на веревках в яму к Иеремии.

УПО: І взяв Евед-Мелех тих людей з собою, і прийшов до царського дому під скарбницею, і набрав ізвідти подертого шмаття та непотрібних лахів, і спустив їх до Єремії до ями шнурами.

KJV: So Ebedmelech took the men with him, and went into the house of the king under the treasury, and took thence old cast clouts and old rotten rags, and let them down by cords into the dungeon to Jeremiah.

12. И сказал Авдемелех Ефиоплянин Иеремии: подложи эти старые брошенные тряпки и лоскутья под мышки рук твоих, под веревки. И сделал так Иеремиа.

УПО: І сказав мурин Евед-Мелех до Єремії: Поклади це подерте шмаття та лахи попід пахи своїх рук під шнури! І зробив Єремія так.

KJV: And Ebedmelech the Ethiopian said unto Jeremiah, Put now these old cast clouts and rotten rags under thine armholes under the cords. And Jeremiah did so.

13. И потащили Иеремию на веревках и вытащили его из ямы; и оставался Иеремиа во дворе стражи.

УПО: І потягнули Єремію шнурами, і витягли його з ями. І сидів Єремія в підвір'ї в'язниці.

KJV: So they drew up Jeremiah with cords, and took him up out of the dungeon: and Jeremiah remained in the court of the prison.

14. Тогда царь Седекия послал и призвал Иеремию пророка к себе, при третьем входе в дом Господень, и сказал царь Иеремии: я у тебя спрошу нечто; не скрой от меня ничего.

УПО: І послав цар Седекія, і взяв пророка Єремію до себе, до третього входу, що в домі Господньому. І сказав цар до Єремії: Запитаю я тебе про щось, не заховуй від мене нічого!

KJV: Then Zedekiah the king sent, and took Jeremiah the prophet unto him into the third entry that is in the house of the LORD: and the king said unto Jeremiah, I will ask thee a thing; hide nothing from me.

15. И сказал Иеремия Седекии: если я открою тебе, не предашь ли ты меня смерти? и если дам тебе совет, ты не послушаешь меня.

УПО: І сказав Єремія до Седекії: Коли я провіщу тобі, то чи справді не вб'єш ти мене? А коли пораджу тобі, то мене не послухаєш...

KJV: Then Jeremiah said unto Zedekiah, If I declare it unto thee, wilt thou not surely put me to death? and if I give thee counsel, wilt thou not hearken unto me?

16. И клялся царь Седекия Иеремии тайно, говоря: жив Господь, Который сотворил нам душу сию, не предам тебя смерти и не отдам в руки этих людей, которые ищут души твоей.

УПО: І присягнув цар Седекія Єремії таємно, говорячи: Як живий Господь, що створив нам цю душу: не вб'ю тебе, і не дам тебе в руку тих людей, що шукають твоєї душі!

KJV: So Zedekiah the king sware secretly unto Jeremiah, saying, As the LORD liveth, that made us this soul, I will not put thee to death, neither will I give thee into the hand of these men that seek thy life.

17. Тогда Иеремия сказал Седекии: так говорит Господь Бог Саваоф, Бог Израилев: если ты выйдешь к князьям царя Вавилонского, то жива будет душа твоя, и этот город не будет сожжен огнем, и ты будешь жив, и дом твой;

УПО: І сказав Єремія до Седекії: Так говорить Господь, Бог Саваот, Бог Ізраїлів: Якщо справді вийдеш ти до зверхників вавилонського царя, то житиме душа твоя, а місто це не буде спалене огнем, і будеш жити ти та дім твій.

KJV: Then said Jeremiah unto Zedekiah, Thus saith the LORD, the God of hosts, the God of Israel; If thou wilt assuredly go forth unto the king of Babylon's princes, then thy soul shall live, and this city shall not be burned with fire; and thou shalt live, and thine house:

18. а если не выйдешь к князьям царя Вавилонского, то этот город будет предан в руки Халдеев, и они сожгут его огнем, и ты не избежишь от рук их.

УПО: А якщо ти не вийдеш до вавилонського царя, то це місто буде дане в руку халдеїв, і вони спалять його огнем, і ти не втечеш з їхньої руки...

KJV: But if thou wilt not go forth to the king of Babylon's princes, then shall this city be given into the hand of the Chaldeans, and they shall burn it with fire, and thou shalt not escape out of their hand.

19. И сказал царь Седекия Иеремии: я боюсь Иудеев, которые перешли к Халдеям, чтобы [Халдеи] не предали меня в руки их, и чтобы те не надругались надо мною.

УПО: І сказав цар Седекія до Єремії: Я боюся юдеїв, що перейшли до халдеїв, щоб не дали мене в їхню руку, і щоб не насміялися з мене...

KJV: And Zedekiah the king said unto Jeremiah, I am afraid of the Jews that are fallen to the Chaldeans, lest they deliver me into their hand, and they mock me.

20. И сказал Иеремия: не предадут; послушай гласа Господа в том, что я говорю тебе, и хорошо тебе будет, и жива будет душа твоя.

УПО: І сказав Єремія: Не дадуть! Послухай Господнього голосу до того, що я говорю тобі, і буде добре тобі, і буде жити душа твоя!

KJV: But Jeremiah said, They shall not deliver thee. Obey, I beseech thee, the voice of the LORD, which I speak unto thee: so it shall be well unto thee, and thy soul shall live.

21. А если ты не захочешь выйти, то вот слово, которое открыл мне Господь:

УПО: А якщо ти не схочеш вийти, то ось слово, що Господь мені виявив:

KJV: But if thou refuse to go forth, this is the word that the LORD hath shewed me:

22. вот, все жены, которые остались в доме царя Иудейского, отведены будут к князьям царя Вавилонского, и скажут они: `тебя обольстили и превозмогли друзья твои; ноги твои погрузились в грязь, и они удалились от тебя`.

УПО: І ось усі жінки, що залишилися в домі Юдиного царя, будуть відведені до зверхників вавилонського царя, і вони скажуть: Підмовили тебе й перемогли тебе твої приятелі; погрузили в багно твої ноги, та вони назад відійшли.

KJV: And, behold, all the women that are left in the king of Judah's house shall be brought forth to the king of Babylon's princes, and those women shall say, Thy friends have set thee on, and have prevailed against thee: thy feet are sunk in the mire, and they are turned away back.

23. И всех жен твоих и детей твоих отведут к Халдеям, и ты не избежишь от рук их; но будешь взят рукою царя Вавилонского, и сделаешь то, что город сей будет сожжен огнем.

УПО: А всі жінки твої та всі сини твої будуть відведені до халдеїв, і ти не втечеш з їхньої руки, бо рукою вавилонського царя будеш схоплений, а місто це буде спалене огнем...

KJV: So they shall bring out all thy wives and thy children to the Chaldeans: and thou shalt not escape out of their hand, but shalt be taken by the hand of the king of Babylon: and thou shalt cause this city to be burned with fire.

24. И сказал Седекия Иеремии: никто не должен знать этих слов, и тогда ты не умрешь;

УПО: І сказав Седекія до Єремії: Нехай ніхто не знає про ці слова, і ти не помреш.

KJV: Then said Zedekiah unto Jeremiah, Let no man know of these words, and thou shalt not

die.

25. и если услышат князья, что я разговаривал с тобою, и придут к тебе, и скажут тебе: `скажи нам, что говорил ты царю, не скрой от нас, и мы не предадим тебя смерти, --и также что говорил тебе царь` ,

УПО: Бо коли почують зверхники, що я говорив з тобою, то придуть до тебе та й скажуть тобі: Розкажи но нам, що говорив ти цареві! Не ховай перед нами, і не вб'ємо тебе. І що ж говорив тобі цар?

KJV: But if the princes hear that I have talked with thee, and they come unto thee, and say unto thee, Declare unto us now what thou hast said unto the king, hide it not from us, and we will not put thee to death; also what the king said unto thee:

26. то скажи им: `я повергнул пред лице царя прошение мое, чтобы не возвращать меня в дом Ионафана, чтобы не умереть там` .

УПО: то скажеш до них: Я склав своє благання перед царське обличчя, щоб не вертали мене до Єгонатанового дому, щоб там не померти.

KJV: Then thou shalt say unto them, I presented my supplication before the king, that he would not cause me to return to Jonathan's house, to die there.

27. И пришли все князья к Иеремии и спрашивали его, и он сказал им согласно со всеми словами, какие царь велел [сказать], и они молча оставили его, потому что не узнали сказанного царю.

УПО: І прийшли всі зверхники до Єремії й запиталися його, і він розказав їм згідно зо всіма тими словами, що звелів був цар. І вони мовчки відійшли від нього, бо не довідались про обговорену річ.

KJV: Then came all the princes unto Jeremiah, and asked him: and he told them according to all these words that the king had commanded. So they left off speaking with him; for the matter was not perceived.

28. И оставался Иеремия во дворе стражи до того дня, в который был взят Иерусалим. И Иерусалим был взят.

УПО: І сидів Єремія на подвір'ї в'язниці аж до дня, коли був здобутий Єрусалим. І сталося, як був здобутий Єрусалим:

KJV: So Jeremiah abode in the court of the prison until the day that Jerusalem was taken: and he was there when Jerusalem was taken.